

Празник (не)рада

Извор: Данас, 01.05.2017.

Аутор: Жељко Веселиновић. -

Иако се у Србији Празник рада обележава још од 1894. године, сигуран сам да огромна већина наших грађана и радника не зна шта он представља, а још мање због чега се он обележава широм света.

У Србији радници имају посебан разлог за незадовољство, будући да је то земља са највишом стопом незапослености у Европи, најнижом просечном и минималном зарадом у Европи и која је чак за трећину нижа и од најсиромашније провинције у Кини, а однос према радницима је више него бруталан.

Раднике у појединим компанијама туку, малтретирају, забрањује им се одлазак у тоалет, па чак и пијење воде на радном месту. Једино овде радници носе пелене на радном месту, што наша власт упорно покушава да прикрије. То су поражавајуће чињенице које би у свакој нормалној држави барем милион људи извеле на улице, међутим не и у Србији.

Наша влада спроводи неолибералну политику штедње преко леђа радника, пензионера и студената, ширећи лажни оптимизам поткрепљен гомилом нетачних и фингираних података којима се сваком здраворазумском човеку испира мозак. Као да живимо у земљи бајки, где посла и новца има, али су нажалост наши радници лењи, не желе да раде, а то све долази из уста оних који ван политике немају ни дана радног стажа и који немају појма шта значи устати у пет ујутро и радити по десет, дванаест или више сати дневно, а све то за 25 или 30 хиљада динара месечно.

У Србији ће се ипак овог пута за Први мај окупити мањи број грађана, радника и студената, махом у Београду и неким градовима Србије. Удружени синдикати Србије „Слога“ ове године

обележиће 1. мај у Крушевцу протестним окупљањем у центру града, а касније и шетњом до фабрике „14. октобар“, која је прошле године одведена у стечај и уништена после вишедеценијског успешног пословања, док су радници, наравно, остали без посла и на улици. Очекујемо да нам се тог дана прикључе и бивши радници фирми попут „14. октобра“, Жупе, ШИК Копаноник, али и других пропалих и уништених предузећа, као и други грађани Крушевца и околине. Главни разлог одабира Крушевца као места за окупљање јесте солидарност. Наш колега и председник синдиката „Слога“ у Трауал корпорацији Владица Томашевић је отпуштен само зато што се замерио руководству те компаније. Не желимо да нашег колегу оставимо на цедилу и хоћемо да покажемо да ћемо се борити до самог краја против оних који троше милионе за опремање својих кабинета, а радници им гладују.

Разлог за одабир Крушевца јесте и тај што ће у Београду у исто време бити одржано неколико протеста. Један у организацији Самосталних синдиката и „Независности“ уз помоћ пензионера, а с друге стране студенти ће организовати протестне шетње. А студенти се боре управо против система у којем наведени синдикати играју веома важну улогу. Ми смо студенте подржали у њиховим оправданим захтевима, као и они нас. Шетали смо заједно улицама Београда, Ниша, Новог Сада, Крагујевца, Крушевца и других градова онда када је то требало.

Поред Крушевца наш Општински одбор синдиката „Слога“ заједно са Удружењем „Радничка акција“ из Младеновца организоваће протест у Аранђеловцу, тако да је и то место тачка окупљана радника и грађана.

Аутор је председник Удружених синдиката Србије „Слога“

Аларм за све синдикате

Данас је једва нешто више од 25 процената запослених у Србији учлањено у неки од синдиката и то би требало да буде

аларм за све синдикате, јер ускоро ћемо остати синдикално организовани само у државним и јавним установама, док ће крупни капитал наставити да гази све пред собом, будући да он има своје људе на свим местима. Борба која нас чека неће бити нимало лака и једноставна и зато ја на крају уместо честитке, јер нема шта да се честита, желим свим грађанима Србије, радницима, незапосленима, студентима, пензионерима и свим другим људима више храбрости, више снаге, солидарности и воље за борбом.

...